

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moraliũ ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1688

XXI. In Domin. In Albis. Cum fores essent clausæ ubi erant Discipuli congregati, stetit Jesus in medio eorum & dixit eis: Pax vobis. Ioann. 20.
Arg. Pax inconcussa.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56320)

va leamus, quantum vis omnes articuli nostri transformarentur in linguas, omnes vitæ respiraciones in laudes, & gratiarum actiones, invocemus cœlestes Spiritus, quatenus illi ex nobis hospitem tam gratum salutent, nostrum defectum suppleant, ipsum laudent, & glorificent. Invocemus choros Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, omnesque electos Dei, quatenus ipsi unâ nobiscum

ipsum glorificent in sæcula. Invocemus sanctissimam Deiparam, quæ ipsum novem in utero portavit mensibus, ut ipsa pro nobis homagium gratitudinis præstare dignetur. Invocemus illum ipsum, qui se nobis tam gratiosè communicavit, tam intimè commiscuit, ut totus sit in nobis, nosque in illo, quatenus vices nostras suppleat, & benedicat nomini sancto suo. Ipsi laus, & gloria in perpetuas æternitates. Amen.

CONCIO. XXI.

IN DOMINICA IN ALBIS.

Cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, stetit Iesus in medio eorum, & dixit eis: Pax vobis. Ioan. 20.

ARGUMENTVM.

Pax Inconculsa

Nihil iucundius audiri à nobis, nihil salutaris concupisci, nihil gratius accidere potest, quâ sincera, minimeque personata fœdera. A. Pax est una bonorum omnium maxima, una rerum pulcherrima, una harmoniarum omnium suavissima. Quod vita, id ipsum Pax est in rerum natura; & illa, & ista excellentissimum divinæ clementiæ xenium est, rivus à primo fœte promanans, portio quædam indeficientis beatitatis; quæ prius in empyream diffusa naturam, mox in nostrum exundans orbem terrarum; animarum, corporumque nexus mirabiles ac pro-

pe divinos temperat concentus. Quæ admodum vita deficiente, corpus illico emoritur, in cinerem, vermemque redigitur, & ab hominum conspectu sequestratur; suppari ratione ubi dissipatis fœderibus sæva Erynnis in tonuit, cuncta in animæ regno perturbantur, dira vastitas ingruit, Deus avertitur, violatoremque pacis à suo regno sequestrat, ac fulminat. *Qui in pace non erit inventus, (scribit Lumen Africa) à Patre abdicatur, à Filio exheredatur, à Spiritu alienus efficitur, nec ad hæreditatem Domini poterit pervenire, qui testimonium pacis noluerit observare. Quemadmodum enim Sp. humanus nunquam vivificat membra nisi fuerint unita: sic Spiritus S. nun-*

Aug. de Verò. Dom.

S. nunquam vivificat Ecclesie membra, nisi fuerint in pace unita. Equa est Ecclesie, ac corporis humani conditio; utrumque in unione crescit, & adolescit; in divisione languet, & tabescit. Ne itaque & nos avellamur à Corpore, ac Capite nostro, operæ erit pretium ex hodierno Evangelio Pacis obtinendæ, ac conservandæ methodum indagare. Adesto Christe Assertor, ac Sequenter.

Partitio.

II. Politicus quidam adumbraturus Pacem, pingi fecerat castrum munitum, Ducum, cum hastatis excubantem, Armamentarium copiosissimè instructum, adjecto Lemmate: *Sic licet esse quietos.* Fremat, ringaturque hostis extrinsecus, intus pacata, quieta, secunda subsistent universa.

Nos si Pacem à divino Faciale Christo in hodierno publicatam Evangelio exenteremus; iisdem niti fundamentis deprehendimus.

§ I.

Pax amat fores obseratas.

III. Et, imprimis quidem illam apprecatur discipulis firmissimo vallatis pariete, foribusque bene obseratis. Nempe claustra, excubiasque ambit securitas, ne securi feriat; arcesque munitas exposcit Pax, ut hostem arceat.

Ithobeth filius Saul semotus à coronante securarum turba quieturus; Pacique ac Sopori, ut sibi videbatur indulgentius litaturus in cubile deflexit, ancillamque unam in excubiis,

obductis quadantenus valvis constituit. O præclaras excubias! ô securitatem perinsignem!

De Salomonis strato perhibet Dilecta in canticis suis: *En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt, ex fortissimis Israel, omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi, uniuscujusque ensis super femur suum propter timores nocturnos.* Hac ratione in alta pace, ac quiete inter mœnia, excubiasque degebat securus Rex pacificus. At Ithobethi una stipatus fœmina resupinatur, & sopore, profligaturus laborem membra relaxabat Quo eventu? Sagacius profectò leporem, aut anserem custodiae suæ destinasset, quam fœminam. Anser enim uti quondam in Capitolio Romano gingritu suo, & Lepus cursu suo stertentem excivisset, salvassetque, quam fœmina. Quid enim? Illo sopore merito, altum quoque ancilla indormiit, ac Donsum suum incustoditum hostibus exposuit: *Venientes autem Rehab, & Baana ingressi sunt ferventi die domum Ithobeth, qui dormiebat super stratum suum meridie, & ostiaria domus purgans triticum obdormivit. Ingressi sunt autem domum latenter, assumptes Spicas tritici, & percusserunt eum in inguine, & sugerunt.* Hic finis neglectæ custodiae. Si hastatis vallatus fuisset, si auticis minimum curam excubiarum credidisset, aliquid boni omnis captari potuisset. Verum quod ostiariam, eamque somnolentam tanto muneri præfecit, in pace bellum, in quiete tumultum, in somno fratrem graviolem mortem reperit.

Quod huic Principi in corpore, idem

Cant. 3. v. 7.

9.

*Ithobeth
caedes unde.
2. Reg. 4. v.
5. 6. v.*

idem bene multis in anima evenit, exiguam illius custodiam agentibus, quum nimirum ancilla voluntas, princepsque intellectus sopitur; non unus Baana ac Rehab ingreditur, qui gratia divina, id est, anima spiritali, ac pace interna illos privat, ac conficit.

IV. Compertus vobis apprime casus est ex Evangeliiis animæ illius, cum qua Deus profligatis hostibus pacem, amicitiamque firmaverat. Redierunt; ut fit in pace alta, bona illi omnia antehac dilapidata, rediere meritorum opus gratia, opulentia, virtutum gaza, oppidò referta; hoste interea per loca arida, & inaquosa quærente requiem, & non inveniende. In tanta beatitate, quum voluptuaretur illa, & citra ulla meridiaretur vigiliis, (ignorans forsitan hostem suum instar Leonis rugientis circumire, quærendo, quem devoret,) is deprehensa tanta victricis animæ incuria, redintegrandum, ac tentandum assultum decernit. *Revertar, inquit, in domum meam unde exivi.* Et extemplo accitis aliis sociis nequioribus se accedit, vacantem semotis vigiliis reperit, admoveri insultum, occupat, diripit, devastat. *Et habitant ibi, & sunt hominis illius pejora prioribus.* Unde quæso tantæ cladis occasio cœpta? Quibus cuniculis domus illa sancta subruta? Cur Pax turbata? Non aliunde, quam quod invenerit domum vacantem, incustoditam, fores relaxatas.

Vos ego hic alloquor, qui nexibus criminum exoluti vera mentis libertate, paceque ac tranquillitate mentis frumini, an non periclitati estis idipsum, quoties ad peccata ejurata re-

versi estis. An non sensistis in vobismet ob neglectas vel oculorum, vel aurium vel aliorum sensuum excubias hostem deprædatum esse animas vestras? tentationis habello pacem turbatam, & sopitos cinere doloso bellorum, tumultuumque scientillas resuscitatas? An non illam aleam, illum ictum, illud conscientiaæ anceps certamen declinassetis; si paululum accuratius invigilassetis.

V. Eam ob rem monet Spiritus Veritatis: *Sepi aures tuas spinis, & ori tuo facito ostia, & seras, & attende, ne forte labaris in lingua & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi.* q. d. Quemadmodum hortum, vel vineam tuam vallo è sentibus contexto circumdas, ne belluæ efferæ illam demoliantur; & quemadmodum castrum tuum propugnaculis obfirmas validissimis, ne hosti illico pateat; pari ratione omni custodia cor tuum serva; & linguam, in cujus manu, vita & mors, sepimento aculeatissimo circumda; valisque, ac vestibus obfirma, ne quidquam ex ore tuo improbum, noxiumve prorumpat; & sentes auribus tuis apponito, quatenus auditum avertas à pravis perveris que alloquii; ne sunt tibi aures prurientes ad auscultandum fabulis, calumniis, scommatibus.

VI. Hoc stratagemate quidam ex Operariis nostris maritum inter, uxoremque ingeniosè pacem composuit. Etenim cum illa gravissimas in Consortem querulas exonerasset; quodque non verbis duntaxat, sed & verberibus

Z

identidem

Merita re-
voviscunt

Diabolus
pulsus re-
vertitur

Luc. 12.

Ibid.

Sensuum
curia ha-
benda

Ecc. 12. v.
29. 30.

identidem innoxiam ad livorem usque pulsaret, retulisset, compositurum se animum mariti antidoto efficacissimo recepit. Quod ipsa enixe efflagitante: impletam vulgari lymphagunculam porrigit, juratque pacem cum marito habituram optimam, si marito in Furias acta, guttam unam alteramve in lingua detineret. Egit illa pro munere, ut rebatur insigni grarias suppares, & sese parituram consiliis ipsius sacrosanctè recepit. Et ecce eadem prope diè vir furore, ac lupulo plenus domum sub noctem remigrat, stomachatur, fulminat dirisque omnia devovet. Hxor impendentem sibi jamjam aversura tempestatum ad lagunculam à spiritali acceptam Galeno accelerat, linguam imbuit, undatque ex parte una in alteram. Verum ut est genus foemineum impatientissimum furore & ipsa acta, fontem in viri barbam vomit, graviolemque, quam unquam alias excitat tempestatem. Accurrit ergo luce altera ad suum medicum, lamentaturque super imbecillitate pharmaci, ac se iterato contusam, pulsataque quaritur. Numquid o Domina mea, regerit ille, bene usa es illo? Quidem subdit ipsa modicum intra fauces illam voluntavi, sed victu indignatione solvi oris cataraectas, gurgitemque omnem in buxam viri devolvi. Tum pater: Noveris mea domina medicinam nullam operari, si vel à natura rejiciatur, vel alia de causa egeratur; quanto minus itaque ista quicquam operari potuit? à te studio & indignatione egesta? si deinceps præcavere fulgura, & fulmina

*Silentium
pavis obri-
nenda opti-
mū mediū*

expetis mordicus liquorem contine dum tempestas viri detumescat. Paruit illa, & viro alia occasione tonante, fulminanteque, imbres ore continuit, pauloque post deprehendit virum, perinde ac Phebum ad serenitatem componi, seseque blandius intueri, alloqui, amplexari. Tum vero illa extollere in coram medico suo medicinam, inquirere quænam illa foret, ubinam vernalis proponeretur, se illam quibusvis impendiis mercaturam. Cui ille: Medicina hæc proximo ex fonte hausta est, nec hujus virtuti, sed tuæ patientiæ, ac custodiæ linguæ eam serenitatem imputa. Hac si alias usa fueris, & os ad tonitrua viri obstruxeris, confide te altissima pace fruituram. Id ipsum ego suadeo iis, quos inter prope quotidiana intercedunt prælia, si vir tumultuari, si te laceffere uxorem suam occiperit, os obstrue, & triumphasti. Sin vicissim ista in iras, dirasque exarserit, tu o bone vir memineras te Caput illius esse, & audi, vide, tace, si vis vivere in pace.

Quod de conjugibus dictum, idem de vicino quovis intelligendum. Si hic quippiam finistri audiat, si quid adversi patitur, taceat, conniveat, si fieri potest, & pace gaudebit.

VII. Excellentissima in hoc genere extitit Isaaci Patriarchæ virtus, qui cum in Palestina terra peregrinationis suæ puteum fodisset, & mox à pastoribus regionis illius suum esse contentendentibus ad rixas, pugnamque evocaretur; instigareturque à domesticis,

ficis, & par esset resistendo; tamen nec verbulo contradixit, sed omnem bilem in puteum effudit, improperando eidem, indigitandoque *Calumniam*. Subinde effosso altero, cum gemello impeteretur insultu, se vere inhibuit vernaculos suos ne quisquam illorum eapropter negotium faceretur, seque solo patientiæ, ac silentii clipeo muniens, puteum vocavit *inimicitias*. Tandem cum tertium fodisset, in pace possedit; idque evicit; ut ipsemet Rex Palæstinæ visa ipsius patientiæ pacem postulaturus eum accesserit. Sit, inquit, *juramentum inter nos, & ineamus fœdus, ut non faciamus nobis quidquid mali*. Tantum valuit virtus patientiæ, tantum lingua custodita, quantum nunquam dextera armata præstitisset. Quod si Isaac ulturus injuriam in campum processisset, si vernaculos ad vindictam inflammasset, si litigare, ac contendere cœpisset, seminarium bellorum inter alienigenas in omne ævum condidisset nec unquam pace potitus esset.

Hoc itaque primum pacis firmandæ fulcrum, cui merito Lemma adjici possit: Pax vera consistit in sera; si defuerit sera, non erit pax sincera.

§. II.

Pax firmatur Christi presentia.

VIII. Verum etsi multum in excubiis positum est ad pacem conferendum, plurimum in Capitaneo & Duce. Quanto amplius corpus suam debet incolumitatem capiti, quam membris cæteris, tanto etiam castrum

suam tranquillitatem Capitaneo, ac Præfecto Capite languente languent membra reliqua, & Præfecto connivente, ac tribulante expallent exubiæ quantumvis fortissima.

Eapropter Dominus Pacem firmaturus se ipsum statuit in medio. *Stetit Iesus in medio eorum*. Non tantum, ut se ipsum tanquam centrum, ac scopum, in quem collimarem profereretur; non tantum ut se sequestrum, & arbitrum nostrum ostenderet; non tantum ut omnem virtutem in medio consistere reinter excessum ac defectum tanquam inter scyllam, & Charibdim edoceret; seu ut se omnibus æquè ad dictum exhiberet; ut se ipso tanquam sigillo pacem roborari, ob signarique re ipsa ostenderet.

IX. Notat Galæus de Venationibus, quod, ad volante in medium aliarum avium Aquila, nulla illarum percellatur, sitque id signum paciæ, & non prædaturæ. Merito id ipsum adscribendum Aquilæ nostræ, quæ expandit alas suas in crucis stipte provocans ad volandum pillos suos. Hæc si umbilicum cordis nostri, centrumque infederit, futura in pace omnia ad votum Apostoli Pauli apprecantis: *Pax Dei qua exuperat omnem sensum custodiat corda vestra, & intentiones vestras in Christo Iesu Domino nostro*. Haud præsumet ira in rabiem efferari, aut livor dente virulento, quempiam proscindere, aut furor Corybantum ritu debacchari, Christo occupante, atque aurigante præcordia. Etsi enim scelera nonnunquam præfrictæ frontis inveniuntur, ad

Aquila in medio avium non nocet Galæus de Venat.

Philip. 4. v7

Isaici Patriarcha patientia

Gen 26.

Christi presentia pax firmatur

tantæ Majestatis præsentiam pudore confusa latere coguntur. Verum si quispiam Christum in calce gerat, vel penitus ex mente sua proscribat, præferendo illi mundum cum concupiscentiis ancillantibus votis ipsius, is non miretur, si paci destitutus Martem, Futurasque intra præcordia experiatur.

*Pacis Hieroglyphicum
Tipton.*

X. Sub Augusto Imperatore Jani postibus undique obseratis, altissima pace mundus gaudebat. Eam ob rem præcepit emblemata istud monetæ aureæ incidi. Stabat in medio Nympha tenens in dextera sceptrum, in sinistra cor, ex quo arbor oleæ excresceret, pedibus vero larvas inimicorum protegebat; adjectum Lemma: *Ferrea cade seges.* Quo Hieroglyphico pacis bona effectusque adumbrare voluit. Ego dico, si vos non Nympham quampiam, sed Christum in medio cordis vestri staueritis, tenentem manu una amores, inclinationesque vestras; & proculcantem odia, rancores, livores, dissensionisque; in altera vero præferentem sceptrum regni, virgam decotis; fide sanctiore adjiciam Epigraphen: *Ferrea cade seges.* Durum est contra illius stimulum calcitrare, & ipso tenente lupatum tumultuari. *Quis* haud eriget, qui Christum intra præcordia tenet. *Ferrea cade seges.* Ubi ille oleas plantat, ibi seges odiorum, bellorumque concidit. Nequit bilis effervescente ubi salutare hoc redundat oleum. *Ferrea cade seges.*

*Bestia cum
in Arca ci-
vitas.*

XI. In Arca Noachea undique tumultuante mundo, deprestantibusque undequaque Aquilonibus, summa etiam inter efferas belluas vigeat concordia. Lupus intus inclusus nequaquam

impetere audebat agnum, Leo aliis brutis parcebat, Leopardus Tygrisque amice convivebant cervis, damisque. Ab accipitre item non infestabatur columba, & ferociore quæque belluæ, volucresque ferocitate deposita ad humanitatem quampiam, unioemque mutuam componebantur. Unde autem tanta in iis metamorphosis? unde tanta concordia? Num forte quod oblerara fuisset arca? *Claustri desoris arcam Dominus, & inivit eam bitumine.* Verum & intra caveas ipsas pleræque feritatem nequaquam exuunt, nec citius, quam pelle detracta deponunt. Num forte quod undique intonatet æther, plenaque omnia essent Letho? Hæc hominibus cornua atterere, non belluis, nec quicquam hæc pensi habentibus poterant. Quid ergo? Erat inter eos Noe perinde ac murum magister, hujus præsentia circumabantur, & ad omnem modestiæ amissum effingebantur. Ergo non pollebit Christus præstare in hominibus, quod effecit Noe inter belluas? Nonne si crudelitate ducaris ut Tigris, si sævias ut Ursus, si depræderis ut Leo, si fallas ut Vulpes adventante, aut præsentente Domino inhumanitatem indues, pacemque cum proximis coles?

XII. Hinc pie monet Cassiodorus: *Si pacem sectamini ponite in cordis fonte pacis auctorem. Tunc enim pax ex fonte per rivis in viscerum vestrorum, & intelligentiarum vestrarum canales redundabit.* Tunc ex abundantia Pacis, cor loquetur Pacem, ex radice oleæ pullulabit olivetum, ex fonte olei scaturient Charites, & Gratia. *Si pacem sectamini in cordis.*

*Cassiod. l. 7.
Ep. 13.*

de fonte ponite Pacis Authorem. Quod si cor plenum fuerit oleo, eodem replebuntur membra cetera. Si pacis fons ex eo stagnaverit, in os, in oculos, in brachia redundabit. *Si pacem &c.* Fons sive acorem, sive salcedinem, sive dulcedinem sapiat, eandem in rivulos diffundit; & tū si in fonte tuo oleam pacis plantatam habueris, ejusdem saporem, virtutemque ubivis diffundes.

Methodus hæc altera pacis firmandæ ex hodierno Evangelio eruta, cui merito acroama præfigimus; Cor in quod non dominatur Christus, in eomoratur Trismegistus. Non sunt speranda oleæ in ramis illius folia, in cujus præcordiis radicata est discordia.

§. III.

Vulnera Christi Paci obstetricantur.

XIII. Tertium commodat plurimum Paci, incommodatque hostii Armamentarium copiosum. Quemadmodum enim illa securè supra armorum provehitur supellectilem, ita hi eadem percelluntur, fuganturque.

Id verò nobis copiosissimum exhibetur in Christo pro nobis confixo sacratissimisque ipsius vulneribus. Ipse enim est *Turris fortitudinis à facie inimici.* Ibi non modò non tangemur à sagittis, nec lædemur à jaculis, sed creabimur in sagittarios, & jaculatores, à vulneribus, ceu jaculis inimicos nostros ferientibus. *Quo cum fugero,* ait D. Augustinus, *non solum vitabo tela inimici, sed etiam in illum tela jaculabor.*

Non solum nos tuemur, sed etiam

triumphamus, deque inimicis spolia referimus; non solum non patimur detrimentum sed insuper lucramur, faciendo progressum in gratia, virtutibusque. *Quoniam tu es spes mea, turris fortitudinis à facie inimici.*

XIV. Ipse est nobis instar illius turris, ad Sionis arcem à Davide ædificatæ; *ex qua mille clipei pendent, omnis armatura fortium.* Etenim in cruce Dominus ad pacem animæ firmandam, veluti in turri munitissima contra hostes animæ nastræ appendit, non mille quidem; sed quinque clypeos, vulnera nempe sua sacrosancta, scuris quibusvis valentiora, ac potentiora, in quibus omnis armatura fortium Martyrum, Confessorum, ac Virginitatis reperitur. Quis enim hostis tam effrons, tamque arrogans, qui his clypeis non redundatur, Num forte Avaritia in pulvere subsistet, viso mundi principe pelle ipsa spoliato? Num superbia supercilium eriget, vis illiusmet Majestate ad centrum usque ignominiarum dejecta? Num Cupido suis armatus telis insolescet, fixo in sanctissimis ipsius vulneribus, visceribusque obtutu? *Turris David ædificata cum propugnaculis, mille clipei pendent ex ea.* Non insolescent, non vincunt, sed victi concident, prostermenturque. Nam ut ait S. Leo: *Clavi illi, qui manus Domini, pedesque transfoderunt perpetuis diabolum feriunt vulneribus, & sanctorum plaga membrorum (totidem velur sagitta) inimicarum fuerunt interfectio potestatum.* Ita potens est hæc Armamentarium, ut inexpugnabile manserint, quicumque eo nisi fuerint; ut vel solo illius intuitu,

S. Aug. in
ps. 60.

Cant. 4. v. 4

S. Leo ser. 11.
de Pass.

Vulnera
Christi
Armamentarium

psal. 60.

tu, animati armatique Martyres jam non vulnera sua, vulnera æstimarent; sed decora, ac gloriosa munera, paratique essent pro Christo graviora tormenta subire; si excogitare, aut inferre graviora potuisset crudelitas. Ita potens, ut securos, quietosque reddat, quicumque eodem nituntur.

*Vulnera
Christi fœ-
deris sigilla*

Gen 9.

*Amb in
Hex.*

XV. Firmaturus Dominus pacem secundum cataclysmum Oecomenicū cum Noe, posterisque ipsius, Arcum cæli, seu iridem in monumentum illius posuit: *Arcum meum ponam in nubibus cæli, & erit signum fœderis inter me, & inter terram.* Est Arcus ex natura sua signum belli, & conflictus, & iris signum pluvie, & nihilominus positum est ad pacem indicandam, diluviumque avertendum. Ad eundem modum Vulnera Domini etsi necem, interitumque minentur hostibus; nobis pacis, gratiæque sunt prognostica. *Non solem fidem firmat, ait D. Ambrosius, sed etiam devotionem acuit, quod vulnera suscepta pro nobis, cito inferre maluit, quam abolere; ut Deo Patri pretia nostra libertatis (nostræ pacis) ostenderet.* Renuit expungere cicatrices, ostensurus Patri, qua fortitudine, quaque heroica patientia nos à servitute vindicaverit; suumque per sanguinem pacificaverit omnia, quæ in cælis, & in terris. Renuit abolere quatenus essent trophea victoriæ, memoriale passionis, fœderis sancitæ sigilla perpetua. Ergone fieri potest, ut eadem vel patrem iratum ad Clementiam non inflectant, quin in amicitiam vel rebelles recipiat? Ergone fieri potest ut salva subsistente hac turri, armisque nos succumbamus?

XVI. David dubius de fide, ac gratia patris Jonathæ, petiit ab eo quodnam judicium pacis ab eo prætolari posset? Cur ille; *Si investigavero sententiam patris mei, crastino, vel perendie, & aliquid boni fuerit super David, & non statim misero ad te, & notum tibi fecero. hæc faciat Dominus Ionathæ, & hæc addat. Si autem perseveraverit malitia patris mei adversum te, revelabo aurem tuam, ut dimittam te, ut vadas in pace.* Instiit David exorando per quem id, & quo argumēto, seu indicio rescire posset, ne vel ille vel ipse proderetur. Reposuit Jonathas. Sedebis juxta lapidē, cui nomen Ezel, & ego tres sagittas mittam juxta eum, & jaciā quasi exercens me ad signum. Mittam quoque & puerum dicens ei: *Vade & affer mihi sagittas. Si dixerō puero, ecce sagitta intra te sunt, tolle eas tu, & veni ad me, quia pax tibi est, & nihil est mali. Si autem sic locutus fuero puero: Ecce sagitta ultra te sunt, vade in pace, quia Dominus te dimisit.* Idem ego unicuique dico; si hæc sagittæ, hæc vulnera, quibus cor tuum ferit per considerationem in te hæreant, *Pax est tibi.* Sed si fortè ultra te sint; si non tantum ex oculis; sed & ex corde evanuerit, non est, quod exspectes, fuge. Etenim hæc ipsa vulnera, quæ tibi esse debuerant asylo, ipsa tibi futura exitio.

1 Reg. 20.

Ibid.

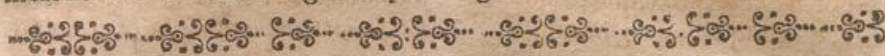
Jer. 29.

Quo circa cum Jeremia Vate vos alloquitur, & moneo: *Quærite pacem civitatis, ad quam migrare vos feci, quia in pace illius erit pax vestra. Quærite pacem cum Deo vestro, cum proximis vestris, cum vobismet ipsis in civitate vestra, in turri vestra, in asylo vestro, in vulneribus Domini Dei vestri, in foribus clausis, in ipso Assertore vestro.* siquidem

siquidem in pace illius erit pax vestra.

Horrescat ille, quisquis pacificis re-
luctatur intentionibus graviolem de
cælo manum, ne dicam fulmen, in-
faustissimosque rerum successus. Ti-
meat ne excidat sorte, & dignitate pa-

cificis constituta; siquidem. *Beati paci-
fici quoniam filii Dei vocabuntur.* Expa-
vescat, qui hanc panem gratiosè alla-
tam non suscipit, qui hic rixari haud
desistit, ne ibi Furiis, ac Harpiis infelix
digladiator æternum cohabitaret, Amen.

CONCIO XXII.

IN DOMINICA II. POST PASCHA.

Lupus rapit, & dispergit oves Joan. 10.

ARGUMENTUM.

Insectatio Luporum.

Uis ille? Non hic
agitur de efferis illis,
& irrationabilibus,
silvarum, nemo-
rumque latibula in-
colentibus Lupis;

quemadmodum nec de ovibus brutis
in campis pabulantibus. Aud. Quis
ergo ille? Numquid diabolus? Pro-
fecto Lupus hic rapacissimus, qui gre-
gem Domini dissipat, cum fidelem
populum per tentationem necat. Ve-
rum ligatus ille est; latrare, ululare
potest; mordere, jugulare non po-
test, nisi volentem. Crudelior, & ef-
feratior est alter, isque domesticus.
Quis hic? Num hæresiarcha quispi-
am? De his Vas Electionis: *Ego scio,
quoniam post discessionem meam, intra-
bunt Lupi rapaces in vos, non parcentes
gregi.* Revera Lupi etsi in vestimen-

tis ovium, qui oves, canesque Eccle-
siae id est Doctores persequuntur; qui
effingunt nonnunquam vocem canis,
& Pastoris quatenus liberius grassen-
tur, ovesque ad dexteram alioqui lo-
candos officii suis abripiant, disper-
gant, enecent, Sed his Dei benigni-
tate hæc Communitas exempta est.
Quis tandem? Respondet D. Gre-
gorius: *Lupus super oves venit, cum qui
libet injustus, & raptor, fideles quosque,
atque humiles opprimit.* Et hiperinde,
ac Lupi duplicis sunt generis. Alii e-
nim vespertini dicuntur, qui sub ves-
perum, aut noctu gregi insidiantur;
alii meridiani, qui in luce serenissima
oves dispergunt, rapiunt, offocant. Ita
domestici Lupi, alii sunt, qui clancu-
lum, astu, & fraudibus simplices cir-
cumveniunt; alii qui vi, palamque eo-
rum bona sibi arrogant, mordi-
cusque

Lupus quis

Alt. 20. v.
29.

D. Greg. h3.
14. in E. v. 1.